

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

3. Sicambris Impositvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

tos, Cheruscos & potissimum Sicambros firmissimum præsidium, & hiberna æstivæque exercitûs. Hinc nobiles expeditiones susceptæ, & prælia multa decreta. Haud procul ara Drusi castelli conditoris sita; Varus cum legionibus cæsus; Variandarum reliquiarum tumulus exstructus; & solutâ obfisione Alifonis à Germanico ara genitoris sui restituta; huc denique à Rheno usque cuncta novis limitibus aggeribusque ab eodem præmunita. Vellejus. Tacit. Dio ll. cc. Cluver. lib. 3. germ. antiq. c. 9. Horrion. lib. 2. Panegy. Paderb. cap. 9. Si quis igitur Romanæ aut patriæ antiquitatis studio Alifonem fortè vestiget, & contra quos, quo auctore, quo loco & tempore exstructus, quæ vestigia supersint, huc properet, & inspiciat, legatque monumentum, cui nihil inscriptum reperiet, quod non antiqui & gravis scriptoris testimonio, vel saltem valde verisimili argumento nitatur & probari queat.

3. SICAMBRIS IMPOSITVM. Dio Cassius l. c. Notissima hæc gens, quam non tantum historiæ Romanæ, & annalium Francicorum authores, in primis Cæsar lib. 4. & 6. Florus lib. 4. c. 12. Sueton. in Augusto c. 20. Tacitus annal. lib. 2. c. 26. lib. 12. c. 39. Dio Cass. lib. 39. 40. 54. verum etiam poëtæ. Horatius lib. 2. od. 4. lib. 4. od. 14. Propertius l. 4. eleg. 6. Ovidius ad Liviam de morte Drusi. Gratius Faliscus in Cynegetico. v. 202. Martialis de spectac. epigr. 3. Claud. de bello Gildonico, & de laudib. Stiliconis. Sidonius Apollinaris & complures alij celebrarunt.

Causæ, cur Aliso castellum contra Sicambros potissimum conditum fuerit, variæ habentur: plurimum potentiâ & virtute militari valebant; nec ulli fuerant erantque eo tempore infensiores & graviores Romani nominis & imperij hostes. Julio Cæsari Galliarum victori Tencteros & Vîpetes dedere

recu-

recufarant. Cæsar l. 4. Ad quos (Sigambros) quum Cæsar nuntios misisset, qui postularent, eos, qui sibi Galliaque bellum intulissent, uti sibi dederent, responderunt: populi R. imperium Rhenum finire, si se invito, Germanos in Galliam transire non æquum existimaret; cur sui quidquam esse imperij aut potestatis trans Rhenum postularer. Castra ejusdem in Eburonum finibus oppugnaverant, & parum, quin occuparent, abfuerat. Cæsar l. 6. Dio lib. 40. Ceterum Sicambri non satis fuit ex Eburonibus prædã egisse, sed ipsos quoque Romanos petierunt: quos cum frumentatum digressos animadvertissent, castra aggressi sunt: Romanorumque re perceptã ad defendendum castra concurrentium multos occiderunt. Præterea cum Cheruscis Suevisque, viginti centurionibus incrematis, sumpserant iterum bellum. Flor. lib. 4. c. 12. Inde validissimas nationes Cheruscas, Suevosque & Sicambros pariter aggressus est: qui viginti centurionibus incrematis, hoc velut sacramento sumpserant bellum, ad eam certam victoriã spe, ut prædã in antecessum pactiõne dividerent. Cherusci equos, Suevi aurum & argentum, Sicambri captivos elegerant. Demum Drusus à Visurgi revertens, cum toto exercitu, à Sicambri circumdatus ferè perijisset. Dio lib. 54. Regressus in sociorum terram, in summum devenit periculum, insidijs hostium frequenter læsus, & aliquando in loco angusto ac concavo circumclusus, haud procul abfuit, quin cum toto exercitu periret, à qua eum pernicie nihil aliud eripuit, quàm hostium temeritas: qui cum uno omnes Romanos impetu deleri posse crederent, nullo ordine servato eos aggressi, victi inde, ferociaque suã fractã discesserunt. Quare occasionem irrupendi in Sicambri finem, & ponendi ibidem castelli, tum ex bello ipsorũ cum Cattis, tum nuperã suã victoriã oblatam minimè Drusus neglexit. Dio lib. 54. In Sicambros irrupit, perque eos in Cheruscorum regionem usque ad

Visurgim processit: id ut ei liceret Sicambrorum in Chattos, qui solè finitimorum auxilia negaverant, totius populi viribus facta expeditio effecerat, quo tempore Drusus, ijs imprudentibus, regionem peragravit, Visurgim etiam transiturus. Ex eo Barbari propius accedere veriti eminus tantum hostem infestavère, ita ut Drusus. &c.

Quod ad sedes hujus populi attinet, Sicambri five Sigambri Sigam primùm accoluerunt; hinc progressi ad Rhenum, cui proximos Cæsar facit, ad Ruram, ubi Sigeburgi, unius ex tribus præcipuis Saxonum castellis, vestigia supersunt, ad Luppiam, & penè ad Visurgim usque fines suos protulerunt. Dio lib. 54. *Initio veris rursus ad bellum profectus Rhenum transijt, Lupiaque fluminis ripis ponte junctis in Sicambros irrupit, perque eos in Cheruscorum regionem usque ad Visurgim processit. Quis non videt, magnum his verbis Paderbornensis diocesis tractum designari? quem nisi eo itinere transierit, intelligi explicarique non potest, quâ viâ Luppiaë fluminis ripis ponte junctis in Sicambros irrumpere, perque eos in Cheruscorum regionem usque ad Visurgim procedere, & quomodo redux, ad Luppiaë & Alisonis confluentes, castellum potuerit erigere. Habitarunt igitur eo tempore, quo Drusus Alisonem munivit, Sicambri in diocesi Paderbornensi, Horrion. lib. 2. Panegy. c. 9. & limes inter ipsos, Cattósq; fuit montis jugum, quod ab Aldenbecâ juxta oppidum Cleinenbergam ad oppidum Brilon extenditur. Cluver. lib. 3. c. 9. at brevi deinceps spatio à Tiberio Cæsare, C. Censorino & Asinio Gallo Coss. in Galliam translati, atque in agris Rheno proximis collocati. Sueton. in Augusto c. 23. Eutropius lib. 7. Cluverius lib. 2. c. 18. Horrion. lib. 2. c. 9. Lipsius in 2. annal. Tacit. n. 66. Ex his Sicambri Isac. Pont. l. 2. orig. Franc. c. 6. conscriptam arbitratur Sugambriam cohortem, quam Romanus promptam ad pericula,*

pericula, nec minùs cantuum & armorum tumultu trucem haud
procùl instruxerat. Tacit. 4. annal. Vtrum verò non aliqua
Sicambrorum portio in antiquis sedibus permanferit, con-
trovertitur: negat Cluverius lib. 2. c. 9. affirmant alij, inter
quos Horrión. l. c. probántque ex Strabone.

Interim ex Sicambriis ortos in condendo novo regno,
principem inter Francos locum tenuisse, communissima sen-
tentia.

4. DRUSI GRANDE NERONIS OPVS.

Dio l. c. Pertinet ad notitiam & celebritatem Alifonis, & si-
milis cuiusque operis origo: commendat enim opus auctor
nobilis, & venerabile reddit vetustas. Neutrum de plurimis
insignibus alioquin urbibus, arcibus & locis, vel non nisi ob-
scure, & incertis conjecturis notum. De Alifone utrúmque
memoriæ Dio Cassius prodidit, quod *Drusus prator Urbanus*
creatus *Q. Aelio Tuberone, Paulo Fabio Maximo consulibus, ini-*
tio veris rursus ad bellum profectus Rhenum transijt, & contem-
ptis hostibus castellum contra eos ad Lupia & Alifonis fluviorum
confluentes exstruxit. Habet igitur Alifo conditorem gene-
re, honoribus & rebus gestis nobilissimum, magnæque apud
populum Romanum memoriæ, Claudium Neronem Dru-
sum, Octavij Augusti privignum, fratrem Tiberij, & Germa-
nici patrem, nec minùs, anno ab urbe conditâ, ut Sigonius ra-
tionem inijt, 742. nono ante natum Christum exstructus, an-
tiquitate & magnitudine excellit. Bis quidam C. Julius Cæ-
sar, & primus Romanorum cum exercitu Rhenum transijt,
Cæsar. lib. 4. & 6. Florus lib. 4. c. 12. Dio lib. 39. 40. *Sed intra*
brevius tempus & minore cum victoriâ redijt, quàm ut castellum
ponere, vel aliud gloriæ monumentum in hostium sinibus relinquere
potuerit. De primo transitu Dio lib. 39. scribit: *Sed cum Sicam-*